

A SZENT HÚ KRÓNIKÁI

A Szent Hú Krónikái

avagy a Liturgikus Porszívó, a Dogmatikus Kávéfőző és a Csillámporos Angyal abszurd eposza

Figyelmeztetés:

Ez a mű nyomokban mazsolát, kávé, csillámport és teológiai túlreagálást tartalmazhat.

PROLÓGUS

(avagy: hogyan kezdődött minden, ami sosem kezdődött el)

Kezdetben vala a Csend.

A Csend pedig formátlan vala, és üres,
és a mélység fölött nem lebegett semmi,
mert még a lebegés fogalma sem létezett.

És akkor...

...valahonnan, valamikor, valamiért...

megszólalt egy halk, bizonytalan, kissé rekedt hang:

„Húúúúúú...”

Ez volt a Kétkedő Galamb első huhogása.

A huhogás, amelyből minden lett.

A huhogás, amelyből semmi sem lett.

A huhogás, amely egyszerre volt kezdet és vég,
és közben egyik sem.

A huhogásra válaszul megjelent egy fénylő szikra,
amelyből lassan kirajzolódott egy csillámporos alak:
Uriél, aki még nem tudta, hogy csillámporos,
de már sejtette, hogy valami ragad rajta.

Aztán megszólalt egy kotyogás.

Nem erős, nem gyenge —
olyan... **dogmatikus.**

A Teológiai Kávéfőző volt az.

A gép, amely nem kávéfőzött,

hanem értelmet adott a semminek,
és értelmet vett el a valamitől.

Majd felzúgott egy hangos, mindent elsöprő zümmögés:
a Liturgikus Porszívó ébredése.
Ő volt az, aki a káoszt renddé,
a rendet káosszá,
a port pedig szentséggé változtatta.

És végül, a csendből, a huhogásból, a kotyogásból és a zümmögésből
megszületett a legfontosabb lény:
Zénó, a Túlreagáló Hívő,
aki mindenben világvégét látott,
még akkor is, amikor semmi sem történt.

S velük együtt megjelent Szent Ignác, a Nyugodt,
aki már akkor is békés volt,
amikor még nem volt mihez békésnek lenni.

Így kezdődött minden.
Vagy így végződött.
Esetleg mindkettő egyszerre.

A huhogás, a kotyogás, a zümmögés és a túlreagálás
összeolvadt egyetlen kozmikus dallá,
amelyből megszületett a történet,
amelyet most olvasni fogsz.

Egy történet, amelynek nincs értelme.
És éppen ezért van.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS

(avagy: amikor a teológia találkozik a stand-uppal)

Szereplők:

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki mindenre azt mondja: „Békesség, testvérem.”
- **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki minden apróságot világvége-jelnek lát.
- **A Kétkedő Galamb** – aki csak huhog, de mindenki érti.
- **A Teológiai Kávéfőző** – amely időnként dogmákat kotyog ki.

1. Jelenet: A templomkertben

Zénó:

Ignác! Hallottad? Valaki azt mondta, hogy Jézus... *nem szereti a mazsolát a kalácsban!*
Ez ERETNEKSÉG! Ez APOKALIPSZIS! Ez... ez... ez...

Szent Ignác:

Békesség, testvérem. A mazsola kérdése nem üdvösségtani kérdés.

Zénó:

Nem üdvösségtani?!

A mazsola a *szentek kitartásának gyümölcse!*

Aki tagadja a mazsolát, az tagadja a kegyelmet!

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúú.

Szent Ignác:

Látod? A galamb is azt mondja: „Nyugi már.”

2. Jelenet: A Teológiai Kávéfőző megszólal

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Aki a mazsolát tagadja, az még nem biztos, hogy elkárhozik.”

Koty-koty-koty...

„De aki a kávé hígja főzi, az veszélyes úton jár.”

Zénó:

Látod?! A kávéfőző is megerősíti!

A híg kávé a langymelegség jele!

A langymelegség pedig... tudod jól...

Szent Ignác:

Igen, igen. „Kiköplek a számból.”

De ez még mindig nem a mazsoláról szól.

3. Jelenet: A vita eldurvul

Zénó:

Ignác! Te is eretnek vagy!

Te is mazsola-relativista!

Te is a Sátán... *cukrásza* vagy!

Szent Ignác:

Testvérem, én csak azt mondom, hogy a kalács lényege nem a mazsola, hanem a tészta.

Zénó:

A TÉSZTA?!

A tészta csak hordozóanyag!

A mazsola a lényeg!

A mazsola a megdicsőülés előképe!

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb most azt mondja: „Ez már tényleg túlzás.”

4. Jelenet: A végső abszurditás

Zénó:

Ignác!

Ha most azonnal nem mondd ki, hogy a mazsola az üdvösség kulcsa...

...akkor én... én...

megátkozom a kávéfőződet!

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Ne már, testvérem.”

Szent Ignác:

Jó. Rendben.

A mazsola... lehet fontos.

De nem *annyira*, mint gondolod.

Zénó:

Tehát elismered, hogy a mazsola...

...szentségi jellegű?

Szent Ignác:

Nem.

Csak azt, hogy finom.

Zénó:

EZ ERETNEKSÉG!

A finomság nem dogma!

A dogma nem finomság!

A finomság dogmatizálása pedig...

...**gasztroteológiai tévedés!**

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

És most *tényleg* feltekerjük az abszurditást a teológiai űr-szintre.

A következő jelenet már nem egyszerűen Monty Python — ez már metafizikai kabaré, ahol a dogmák és a galambok egyenrangú szereplők.

Fogd meg a kalácsot, mert indulunk.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – II. FELVONÁS

(avagy: amikor a mennyben team-meetinget tartanak)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – továbbra is békés, továbbra is túl türelmes
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívó** – most már még jobban túlreagál
 - **A Kétkedő Galamb** – aki időnként prófétai huhogásokat ad
 - **A Teológiai Kávéfőző** – amely dogmákat kotyog
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki Excel-táblákban vezeti a csodákat
 - **A Liturgikus Porszívó** – amely időnként felszív egy-egy eretnekséget
-

1. Jelenet: A Mennyei ország heti státuszmeetingje

Mennyei Adminisztrátor:

Rendben, kezdjük a heti összefoglalóval.

A múlt héten 12 csoda történt, ebből 3 véletlen volt, 2 félreértés, 1 pedig csak optikai csalódás.

Zénó:

És a mazsola-kérdés?!

Miért nincs a napirenden a mazsola-kérdés?!

Szent Ignác:

Testvérem, a mazsola nem stratégiai prioritás.

Zénó:

Nem stratégiai?!

A mazsola a *mennyei előkóstolás* szimbóluma!

A mazsola a *szentek kitartásának gyümölcse*!

A mazsola a—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó monológjának felét)

Zénó:

Hé! Ez cenzúra!

Szent Ignác:

Nem cenzúra.

Csak liturgikus rendfenntartás.

2. Jelenet: A Kétkedő Galamb próféciát mond

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja: „A mazsola-vita irreleváns a kozmikus üdvterv szempontjából.”

Zénó:

Nem igaz!

A galamb csak azt mondta, hogy „Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.”

Szent Ignác:

A galamb mindig azt mondja.

A jelentés a hangsúlyban van.

Zénó:

A hangsúlyban?!

Ez már hermeneutikai anarchia!

3. Jelenet: A Teológiai Kávéfőző új dogmát kotyog ki

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Aki a mazsolát túlértékeli, az a tésztát alábecsüli.”

Koty-koty-koty...

„A tészta pedig a kegyelem hordozója.”

Zénó:

Ez... ez...

Ez BLASZFÉMIA!

A tészta nem hordozó!

A tészta csak... tészta!

Szent Ignác:

Testvérem, minden tészta hordoz valamit.

Ha más nem, hát kalóriát.

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja: „Ez igaz.”

4. Jelenet: A teológiai vita kozmikus szintre emelkedik

Zénó:

Ignác!

Ha most azonnal nem mondd ki, hogy a mazsola szentségi jellegű,

akkor én...

én...

beadom a panaszt a Mennyei Panaszirodán!

Szent Ignác:

Testvérem, a Panasziroda 2000 éve zárva van.

Zénó:

Miért?!

Mennyei Adminisztrátor:

Mert minden panasz ugyanarra vonatkozott:

„Miért nem úgy működik a világ, ahogy én szeretném?”

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Touché.”

5. Jelenet: A végső abszurditás

Zénó:

Akkor én most...

...most...

sztrájkba lépek!

Szent Ignác:

Miben áll egy hívő sztrájkja?

Zénó:

Nem imádkozom!

Csak...

...morcosan nézek!

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja a morcos nézés felét)

Zénó:

Hé!

Most már csak félig vagyok morcos!

Szent Ignác:

Az is haladás.

A III. felvonás már nem egyszerűen abszurd — ez már kozmikus liturgikus dadaizmus, ahol a teológia, a humor és a metafizika egyetlen nagy mennyei palacsintává olvad.

Fogd a mazsolát. Indulunk.

2. Jelenet: A Teológiai Kávéfőző összeomlik

Kávéfőző:

Koty... koty...

„A kegyelem... híg...”

Koty... koty...

„A dogma... üres...”

Zénó:

Látod?!

A kávéfőző is elvesztette a hitét!

Ez az aposztázia kezdete!

Ez a nagy elpártolás!

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó pánikjának felét)

Zénó:

Most már csak félig vagyok kétségbeesve!

Ez még rosszabb!

3. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És lészen ama napon, hogy a csészék kiürülnek,
és a nép nagy zúgolódásba kezd...”

Zénó:

Látod?!

Ez rólunk szól!

Ez a kávé-apokalipszis prófécija!

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak egy véletlenszerűen kiválasztott ige.

A múltkor is azt mondta:

„Ne főzzetek kecskét az anyja tejében.”

Zénó:

És mégis mindenki abbahagyta a kecskefőzést!

4. Jelenet: A mennyei kávéhiány teológiai következményei

Mennyei Adminisztrátor:

A kávéhiány miatt a következő problémák jelentkeztek:

- a próféták lassabban beszélnek,

- az angyalok szárnycsapásai késnek,
- a liturgikus énekek fél hanggal lejjebb csúsztak,
- és valaki véletlenül átírta a „Békesség nektek”-et „Ébresztő van!”-ra.

Zénó:

Ez katasztrófa!

Ez teológiai anarchia!

Ez...

...**koffeinmentes kárhozat!**

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Túlzás.”

5. Jelenet: A megoldás keresése

Zénó:

Ignác!

Most azonnal hirdessünk böjtöt!

Kávé-böjtöt!

Kávé nélkül!

Kávéért!

Szent Ignác:

Testvérem, a böjt lényege nem az, hogy azt hiányoljuk, ami nincs.

Zénó:

Akkor mit csináljunk?!

Szent Ignác:

Kérjünk bölcsességet.

Zénó:

Bölcsességet?!

Kávé nélkül?!

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja: „Igen.”

6. Zárójelenet: A mennyei csoda

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„A kegyelem... újra... csordultig...”

Zénó:

Ez csoda!

Ez mennyei beavatkozás!

Ez...

...koffein-kegyelem!

Szent Ignác:

Testvérem, nézd meg a hátulját.

Valaki csak visszadugta a kábelt.

Zénó:

Akkor is csoda!

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Ámen.”

A IV. felvonás már nem egyszerűen abszurd — ez már mennyei bürokrácia + metafizikai slapstick + liturgikus sci-fi.

Fogd meg a galambot, mert elszállunk.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – IV. FELVONÁS

(avagy: amikor a liturgikus porszívó véletlenül felszív egy angyalt)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már lassan maga is galambnyelven beszél
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* apokalipszist lát
 - **A Kétkedő Galamb** – aki most már háromszólamú huhogást tud
 - **A Teológiai Kávéfőző** – amely újra működik, de túl erős dogmákat főz
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már Excel helyett pergamenre könyvel
 - **A Liturgikus Porszívó** – amely most már *túl jól* működik
 - **Uriél, a Felszívott Angyal** – aki még mindig próbál kijutni a porszívóból
 - **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
-

1. Jelenet: A porszívó incidens

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

Uriél (a porszívóból):

Hé! Engedjete ki!
Ez liturgikus visszaélés!
Nem vagyok por!
Angyal vagyok!

Zénó:

Látod?!
Ez az ítélet kezdete!
A porszívó felszívja az angyalokat!
Holnap már a prófétákat is!

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak technikai hiba.
A porszívó túlérzékeny a fényre.

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.
Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.
Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Ez kellemetlen.”

2. Jelenet: A teológiai következmények

Mennyei Adminisztrátor:

A porszívó-incidens miatt a következő problémák merültek fel:

- az angyalok száma ideiglenesen 0,5-tel csökkent,
- a mennyei fényerő 12%-kal halványabb,
- és valaki véletlenül azt hitte, hogy Uriél új liturgikus kellék.

Zénó:

Ez katasztrófa!
Ez teológiai válság!
Ez...
...angyaltalanítás!

Szent Ignác:

Testvérem, Uriél csak átmenetileg van a porszívóban.

Uriél (belülről):

Átmenetileg?!
Már három zsoltárt végigénekeltem odabent!

3. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy az angyalok alászállnak,
vagy felszívódnak, ha úgy hozza a szükség.”

Zénó:

Látod?!

Ez is prófécia volt!

A porszívó az ítélet eszköze!

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak egy félreérthető ige.

A múltkor is azt mondta:

„Ne főzzetek kecskét az anyja tejében.”

Zénó:

És mégis mindenki abbahagyta a kecskefőzést!

4. Jelenet: A kávéfőző új dogmát kotyog ki

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Aki az angyalt felszívja, az a port is visszaadja.”

Koty-koty-koty...

„A porszívó nem bűnös, csak túlbuzgó.”

Zénó:

Ez... ez...

Ez dogmatikai káosz!

A porszívó nem lehet túlbuzgó!

A porszívó... porszívó!

Szent Ignác:

Testvérem, minden eszköz túlbuzgó lehet.

Még a kávéfőző is.

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Ámen.”

5. Jelenet: A galamb új dogmát huhog ki

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúú.
Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:
„Aki a porszívót félreérti, az az angyalt is félreérti.”

Zénó:

Ez...
Ez mély!
Ez...
...**galambológiai kinyilatkoztatás!**

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak huhogás.

Zénó:

A huhogás is lehet ihletett!

6. Zárójelenet: Uriél kiszabadul

Liturgikus Porszívó:

PLOPP

Uriél:

Végre!
Szabad vagyok!
De...
...miért vagyok csillámporos?!

Szent Ignác:

Testvérem, a porszívó liturgikus.
Mindenkit megszentel, akit felszív.

Zénó:

Ez csoda!
Ez jel!
Ez...
...**porszívó-kereszttség!**

Szent Ignác:

Nem.
Ez csak por.

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Ámen.”

Akkor most átlépünk a mennyei teológiai kabaré olyan szintjére, ahol már a galambok is jegyzetelnek, a kávéfőző dogmákat reformál, és a próféták azon vesznek össze, hogy ki nem létezik jobban.

Fogd meg a liturgikus porszívót, mert most már tényleg elszabadul minden.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – V. FELVONÁS

(avagy: amikor a próféták összevesznek azon, ki nem létezik jobban)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már lassan lebeg a békeességben
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát
 - **A Kétkedő Galamb** – aki már négy szólamon huhog
 - **A Teológiai Kávéfőző** – amely most már *túl erős* dogmákat főz
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már pergamen helyett felhőalapú táblázatot használ
 - **A Liturgikus Porszívó** – amely most már önálló akarattal rendelkezik
 - **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki még mindig csillog
 - **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
 - **Három Próféta** – akik azon vitáznak, ki nem létezik jobban
-

1. Jelenet: A próféták megjelennek

Próféta 1:

Én vagyok a legnagyobb próféta!

Mert én...

...**nem létezem a legjobban!**

Próféta 2:

Ez hazugság!

Én még nálad is kevésbé létezem!

Én olyan nemlétező vagyok, hogy néha saját magam sem látom!

Próféta 3:

Ti amatőrök vagytok.

Én annyira nem létezem, hogy a nevem sincs.

És ha lenne, se tudnátok kimondani.

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez METAFIZIKAI NIHILIZMUS!

Ez a semmi kultusza!

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó felháborodásának felét)

Zénó:

Most már csak félig vagyok felháborodva!

Ez még rosszabb!

2. Jelenet: Szent Ignác próbál rendet tenni

Szent Ignác:

Testvérek, a nemlétezés nem verseny.

A létezés sem az.

A lényeg a békesség.

Próféta 1:

A békesség is csak akkor igazi, ha nem létezik!

Próféta 2:

A békesség létezése önellentmondás!

Próféta 3:

A békesség paradoxon.

Mint én.

Aki nem létezem.

De mégis beszélek.

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Ez már tényleg sok.”

3. Jelenet: A Teológiai Kávéfőző új dogmát kotyog ki

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Aki nem létezik, az nem vétkezik.”

Koty-koty-koty...

„De aki túlságosan nem létezik, az gyanús.”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez dogmatikai forradalom!

Ez a nemlétezés teológiája!

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak kávé.

Nagyon erős kávé.

4. Jelenet: A Mennyei Adminisztrátor auditot tart

Mennyei Adminisztrátor:

Rendben, próféták.

A nemlétezés mértékét auditálni kell.

Kérem, töltsék ki a „Létezési Intenzitás űrlapot”.

Próféta 1:

Én nem tudom kitölteni.

Mert nem létezem.

Próféta 2:

Én kitöltöttem.

De aztán megsemmisítettem.

Mert nem létezhetek.

Próféta 3:

Én be sem jöttem.

Ti csak képzelitek, hogy itt vagyok.

Uriél:

Én meg még mindig csillámporos vagyok.

Ez szerepel az űrlapon?

5. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a próféták vitatkoznak,
és egyik sem tudja, miért.”

Zénó:

Ez rólunk szól!

Ez a nemlétezés prófécijája!

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!

Ez még rosszabb!

6. Zárójelenet: A galamb lezárja a vitát

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Aki nem létezik, az ne vitatkozzon róla.”

Próféták:

Ámen.

Zénó:

Én is mondanék valamit, de félek, hogy a porszívó felszív.

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(udvariasan morog)

Átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a dogmák is önálló életre kelnek, a porszívó vallást alapít, és a galamb liturgikus rítusokat huhog ki, amelyeket senki sem ért, de mindenki követi, mert „hátha fontos”.

Fogd meg a kávéscsészét, mert most már tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – VI. FELVONÁS

(avagy: amikor a mennyben auditot tartanak, és kiderül, hogy valaki túl sok csodát könyvelt el)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már a béke szobraként is funkcionál

- **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát, még a galamb árnyékában is
 - **A Kétkedő Galamb** – aki már ötszólamú huhogást tud, és saját liturgikus naptára van
 - **A Teológiai Kávéfőző** – amely most már dogmatikai reformokat hirdet
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki felhőalapú csodakönyvelést vezet
 - **A Liturgikus Porszívó** – amely most már vallási mozgalmat alapított
 - **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki még mindig csillog, és ezt már kezdi élvezni
 - **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
 - **A Csodakönyvelő Angyal** – aki túl sok csodát könyvelt el
 - **A Porszívó Mozgalom Hívei** – akik furcsa zümmögéseket énekelnek
-

1. Jelenet: A mennyei audit kezdete

Mennyei Adminisztrátor:

Rendben, kezdjük a csoda-auditot.

A múlt hónapban 42 csoda történt.

Ebből 12 véletlen volt, 8 félreértés, 3 optikai csalódás, és 1 csak rossz fényviszony.

Csodakönyvelő Angyal:

Én... lehet, hogy...

...véletlenül...

...könyveltem még 27-et.

Zénó:

HOGY MI?!

TÚL SOK CSODA?!

Ez...

Ez...

Ez **CSODABOTRÁNY!**

Szent Ignác:

Testvérem, a csodák száma nem lényeg.

A lényeg a hála.

Zénó:

A hála?!

A hála nem auditálható!

2. Jelenet: A porszívó vallási mozgalmat alapít

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Csatlakozzatok a Nagy Tisztításhoz!”

Zénó:

Látod?!

Ez rólunk szól!

Ez a csoda-infláció profécijája!

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!

Ez még rosszabb!

5. Jelenet: A galamb új liturgikus rítust talál ki

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„Mostantól minden csodát huhogással kell hitelesíteni.”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez galamb-szentség!

Ez új rítus!

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak huhogás.

Zénó:

A huhogás is lehet szakrális!

6. Zárójelenet: A csodabotrány lezárása

Mennyei Adminisztrátor:

Rendben.

A csodabotrányt lezártuk.

A túl sok csodát „kreatív könyvelésnek” minősítjük.

Csodakönyvelő Angyal:

Akkor... nem büntetnek meg?

Szent Ignác:

Testvérem, a kegyelem nem Excel-táblázat.

Zénó:

De azért auditálni kéne!

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(udvariasan morog)

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Ámen.”

Most tényleg átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a dogmák is önálló életre kelnek, a porszívó saját egyházat alapít, a galamb liturgikus táncot vezet be, és a kávéfőző sztrájkba lép, mert „túl sok dogmát várnak tőle”.

Ez már nem egyszerűen abszurd.

Ez **kozmikus liturgikus kabaré**.

Fogd meg a galambot, mert most már tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – VII. FELVONÁS

(avagy: amikor a porszívó saját egyházat alapít, és a kávéfőző sztrájkba lép)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már félig lebeg, félig medítál
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát, még a galamb árnyékában is
 - **A Kétkedő Galamb** – aki már hatszólamú huhogást tud, és saját liturgikus tánca van
 - **A Teológiai Kávéfőző** – amely most már sztrájkba lép
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már felhőalapú csodakönyvelést vezet
 - **A Liturgikus Porszívó** – aki most már vallási mozgalomból egyházat alapít
 - **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki már saját csillámpor-brandet indított
 - **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
 - **A Porszívó Egyház Hívei** – akik zümmögve imádkoznak
 - **A Kávéfőző Szakszervezet** – amely a dogmatikai túlterhelés ellen tiltakozik
-

Zénó:

A TE békességed nem koffeinfüggő!

Az enyém igen!

3. Jelenet: A galamb új liturgikus táncot vezet be

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

(háromszor megpördül)

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

(két szárnycsapás)

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

(féloldalas csípőmozdulat)

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„Ez az új liturgikus tánc.

Kötelező.”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **galamb-liturgia!**

Ez új rítus!

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak tánc.

Zénó:

A tánc is lehet szakrális!

4. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a kávé elnémul,

és a porszívó felemelkedik.”

Zénó:

Látod?!

Ez rólunk szól!

Ez a porszívó-apokalipszis prófécijája!

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Ámen.”

5. Jelenet: A kávéfőző szakszervezet megjelenik

Kávéfőző Szakszervezet:

„Követeljük:

1. Kevesebb dogmát!
2. Több kávészünetet!
3. A porszívó ne alapítson több egyházat!”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **dogmatikai lázadás!**

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak munkajogi egyeztetés.

6. Zárójelenet: A galamb lezárja a káoszt

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Mindenki nyugodjon le.

A kávé visszajön.

A porszívó is.”

Zénó:

Ámen...

...de félek.

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(udvariasan morog)

Uriél:

Én meg csillogok.

Ez is valami.

Átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a dogmák is saját lábra állnak, a galamb liturgikus táncot vezet, a porszívó zsinatot hív össze, és a kávéfőző karizmatikus prédikátorrá válik.

Szent Ignác:

Testvérem, minden zsinat így kezdődik.

Zajjal.

2. Jelenet: A kávéfőző karizmatikus prédikátor lesz

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Testvérek!

Halljátok a kávé szavát!”

Koty-koty-koty...

„A kegyelem csordultig van!”

Koty-koty-koty...

„Mondjátok Áment, különben nem főzök tovább!”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **koffein-karizmatika!**

Ez új mozgalom!

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, a kávé mindig is inspiráló volt.

Uriél:

Én még mindig csillámporos vagyok.

Ez liturgikus öltözetnek számít?

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Áldott a csillámpor!”

3. Jelenet: A galamb új dogmát huhog ki

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„A tisztaság nem a porszívóban van,
hanem abban, aki hagyja magát felszívni.”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **galamb-misztika!**

Ez mély!

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak huhogás.

Zénó:

A huhogás is lehet teológiai!

4. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a porszívó felemelkedik,
és a kávé prédikálni kezd.”

Zénó:

Látod?!

Ez rólunk szól!

Ez a kávé-pünkösdi prófécija!

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Ámen.”

5. Jelenet: A zsinat vitatkozni kezd

Zsinati Atya 1:

„A porszívó legyen a liturgia központja!”

Zsinati Atya 2:

„Nem! A kávéfőző! Ő prédikál!”

Zsinati Atya 3:

„A galamb! Ő huhogja a dogmákat!”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **háromszoros eretnekség!**

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!

Ez még rosszabb!

6. Zárójelenet: A galamb lezárja a zsinatot

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Mindenki nyugodjon le.

A porszívó is, a kávéfőző is.

A csillámpor maradhat.”

Uriél:

Ámen.

És csillogok.

Átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a porszívó szentségeket vezet be, a galamb liturgikus repülési mintákat tanít, a kávéfőző koffeinmentes kegyelmet oszt, és a próféták végre rájönnek, hogy *egyikük sem létezett*, de ez sem akadályozza meg őket abban, hogy tovább vitatkozzanak.

Ez már nem egyszerűen abszurd.

Ez **kozmikus liturgikus szürrealizmus**.

Fogd meg a galambot, mert most már tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – IX. FELVONÁS

(avagy: amikor a porszívó új szentséget vezet be, és a próféták rájönnek, hogy nem léteznek)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már félig lebeg, félig medítál, félig galambnyelven beszél

Koty-koty-koty...

„Aki issza, az békességet talál.

Aki nem issza, az is.”

Koty-koty-koty...

„Mert ez koffeinmentes.”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **eretnokség!**

A kegyelem nem lehet koffeinmentes!

A kegyelemnek erősnek kell lennie!

Mint a dupla presszó!

Szent Ignác:

Testvérem, a békesség nem koffeinfüggő.

Zénó:

A TE békességed nem koffeinfüggő!

Az enyém igen!

3. Jelenet: A galamb liturgikus repülési mintákat tanít

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

(felrepül, spirálban köröz)

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

(lebegő háromszög alakzat)

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

(egy szárnyas piruett)

Hú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„Ez az új liturgikus repülési rend.

Kötelező minden angyalnak.”

Uriél:

Én csillámporos vagyok.

Ez repülési segédeszköznek számít?

4. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a próféták felismerik:
nem léteznek.”

Próféta 1:

Várjunk...

Ha nem létezem...

...akkor ki beszél?

Próféta 2:

Én sem létezem!

De akkor ki vitatkozott eddig?!

Próféta 3:

Én annyira nem létezem,

hogy most már biztos vagyok benne,

hogy sosem léteztem.

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **metafizikai összeomlás!**

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!

Ez még rosszabb!

5. Jelenet: A próféták megpróbálják értelmezni a nemlétezést

Próféta 1:

Ha nem létezem,

akkor nem is tévedhetek.

Próféta 2:

Ha nem létezem,

akkor nem is vitatkozhatok.

Próféta 3:

Ha nem létezem,

akkor miért fáradtam el ennyire?

Szent Ignác:

Testvérek, a nemlétezés is fárasztó lehet.

Ha túl komolyan veszik.

6. Zárójelenet: A galamb lezárja a káoszt

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Aki nem létezik, az pihenjen.

Aki létezik, az is.”

Uriél:

Ámen.

És csillogok.

Átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a porszívó ünnepeket vezet be, a galamb liturgikus divattervező lesz, a kávéfőző csodát tesz, és a próféták időnként léteznek, időnként nem — attól függően, hogy épp mennyire figyelnek oda.

Ez már nem egyszerűen abszurd.

Ez **kozmikus liturgikus operett**, ahol minden szereplő túl komolyan veszi magát... kivéve a galambot.

Fogd meg a csillámporos Uriélt, mert most már tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – X. FELVONÁS

(avagy: amikor a porszívó új ünnepet vezet be, és a kávéfőző csodát tesz)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már félig lebeg, félig meditál, félig galambnyelven beszél
- **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát, még a saját lélegzetének a párájában is
- **A Kétkedő Galamb** – aki már kilencszólamú huhogást tud, és liturgikus divattervező lett
- **A Teológiai Kávéfőző** – aki most már csodákat tesz
- **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már felhőalapú csodakönyvelést vezet
- **A Liturgikus Porszívó** – aki most már új ünnepet vezet be
- **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki már saját csillámpor-brandet indított („Gloria Glitter™”)
- **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
- **A Porszívó Egyház Zsinati Atyái** – akik zümmögve vitatkoznak

Uriél:

Én még mindig csillámporos vagyok.
Ez liturgikus fényhatásnak számíthat?

3. Jelenet: A galamb liturgikus ruházatot tervez

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

(kiteríti a szárnyait)

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

(felmutat egy csillámporos köpenyt)

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

(egy tollas mitra)

Hú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„Ez az új liturgikus öltözet.

Kötelező minden angyalnak és porszívónak.”

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Elfogadom.”

Uriél:

Én már csillámporos vagyok.

Ez előnynek számít?

4. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a próféták felismerik:
néha léteznek, néha nem.”

Próféta 1:

Most létezem?

Vagy csak úgy teszek?

Próféta 2:

Én most nem létezem.

De mégis hallom magam.

Próféta 3:

Én annyira nem létezem,

hogy most már biztos vagyok benne,

hogy néha mégis létezem.

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **kvantum-prófétaság!**

Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUUUM

(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!

Ez még rosszabb!

5. Jelenet: A zsinat vitatkozni kezd

Zsinati Atya 1:

„A Nagy Zümmögés Napja legyen kötelező!”

Zsinati Atya 2:

„Nem! A Kávés Átváltozása legyen a fő ünnep!”

Zsinati Atya 3:

„A galamb ruhái legyenek a liturgia központja!”

Zénó:

Ez...

Ez...

Ez **háromszoros eretnekség!**

Ez—

Szent Ignác:

Testvérem, ez csak hétfő.

6. Zárójelenet: A galamb lezárja a káoszt

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Mindenki nyugodjon le.

A zümmögés marad.

A kávé is.
A csillámpor is.”

Uriél:

Ámen.

És csillogok.

Átlépünk a **mennyei teológiai dadaizmus** olyan szintjére, ahol már a porszívó dogmákat ír, a galamb vizsgáztat, a kávéfőző remegve prédikál, és a próféták egyszerre léteznek és nem léteznek — kvantumállapotban, mint egy teológiai Schrödinger-macska.

Ez már nem egyszerűen abszurd.

Ez **kozmikus liturgikus szupernova**.

Fogd meg a galambot, mert most már tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – XI. FELVONÁS

(avagy: amikor a porszívó megírja a Tisztítás 12 pontját, és a galamb vizsgáztat)

Szereplők (új bővítéssel):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már félig lebeg, félig meditál, félig galambnyelven beszél
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát, még a saját lélegzetében is
 - **A Kétkedő Galamb** – aki már tízszólamú huhogást tud, és liturgikus vizsgáztató lett
 - **A Teológiai Kávéfőző** – aki most már remegve prédikál a túl sok koffeintől
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már felhőalapú csodakönyvelést vezet
 - **A Liturgikus Porszívó** – aki most már dogmákat ír
 - **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki már saját csillámpor-brandet indított („Gloria Glitter™”)
 - **A Próféta Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket
 - **A Porszívó Egyház Zsinati Atyái** – akik zümmögve vitatkoznak
 - **A Kávéfőző Szakszervezet** – amely most már spirituális követeléseket is megfogalmaz
 - **A Három Próféta** – akik most már kvantumállapotban léteznek
-

1. Jelenet: A porszívó megírja a Tisztítás 12 pontját

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Testvérek!

Íme a **Tisztítás 12 Pontja!**”

3. Jelenet: A galamb liturgikus repülési vizsgát tart

A Kétkedő Galamb:

Húúúúúúúúúúúúúúúúúúúú.

(felrepül, spirálban köröz)

Hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.

(lebegő háromszög alakzat)

Hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúú.

(egy szárnyas piruett)

Hú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:

„Ez a vizsga.

Aki nem tud repülni, az is átmegy.”

Uriél:

Én csillámporos vagyok.

Ez repülési segédeszköznek számít?

Galamb:

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja: „Igen.”

4. Jelenet: A Prófétai Hangszóró bekapcsol

Prófétai Hangszóró:

„És léssen ama napon, hogy a próféták felismerik:
egyszerre léteznek és nem léteznek.”

Próféta 1:

Most létezem?

Vagy csak úgy teszek?

Próféta 2:

Én most nem létezem.

De mégis hallom magam.

Próféta 3:

Én annyira nem létezem,
hogy most már biztos vagyok benne,
hogy néha mégis létezem.

Zénó:

Ez...

Ez...

Uriél:

Ámen.

És csillogok.

Elérkezünk a **mennyei teológiai dadaizmus NAGY FINÁLÉJÁHOZ**.

A XII. fejezet nem egyszerűen lezárás lesz — hanem **kozmikus liturgikus robbanás**, ahol minden szál összeér, minden szereplő túlpörög, és a galamb végre kimondja a végső, mindent eldöntő huhogást.

Ez már nem abszurd.

Ez **metafizikai operett, szakrális nonszensz, teológiai tűzijáték**.

Fogd meg a csillámporos Uriélt, mert most tényleg nincs visszaút.

AZ ABSZURD TEOLÓGIAI DIALÓGUS – XII. FELVONÁS

(avagy: amikor minden egyszerre történik, és mégsem történik semmi)

Szereplők (végső formájukban):

- **Szent Ignác, a Nyugodt** – aki már teljesen lebeg, és csak néha materializálódik
 - **Zénó, a Túlreagáló Hívő** – aki most már *mindenben* világvégét lát, még a saját árnyékában is
 - **A Kétkedő Galamb** – aki már tizenkétszólamú huhogást tud, és liturgikus főpap lett
 - **A Teológiai Kávéfőző** – aki most már csodákat tesz, remeg, és néha prófétál
 - **A Mennyei Adminisztrátor** – aki már felhőalapú csodakönyvelést vezet, és néha lefagy
 - **A Liturgikus Porszívó** – aki most már pápa, próféta és szentség egyszerre
 - **Uriél, a Csillámporos Angyal** – aki már saját csillámpor-brandet indított („Gloria Glitter™”) és influencer lett
 - **A Prófétai Hangszóró** – amely véletlenszerűen idéz félreérthető igéket, néha saját magától
 - **A Három Próféta** – akik most már egyszerre léteznek, nem léteznek, és túl léteznek
 - **A Porszívó Egyház Zsinati Atyái** – akik zümmögve vitatkoznak, néha ritmusra
-

1. Jelenet: A mindenség összehangolódik

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUUUM

„Testvérek!

Eljött a **Nagy Tisztítás Végső Napja!**”

Hú-hú-hú-hú-húúúúúúúúúúúúúúúúú.
Hú.

Mennyei Adminisztrátor:

A galamb azt mondja:
„A vég közel van.
De nem baj.
Mert a vég is csak egy kezdet.
És a kezdet is csak egy vég.
És a csillámpor örök.”

Uriél:

Ámen.
És csillogok.

4. Jelenet: A próféták felismerik az igazságot

Próféta 1:

Most létezem.
És ez fárasztó.

Próféta 2:

Most nem létezem.
És ez is fárasztó.

Próféta 3:

Én annyira létezem,
hogy már nem is akarok.

Zénó:

Ez...
Ez...
Ez **ontológiai kimerültség!**
Ez—

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUUUM
(felszívja Zénó túlreagálásának felét)

Zénó:

Most már csak félig reagálok túl!
Ez még rosszabb!

5. Jelenet: A mindenség összeomlik... majd újraindul

Prófétai Hangszóró:

„És lészen ama napon, hogy a mindenség összeomlik,

majd újraindul,
mert valaki kihúzta és visszadugta a kábelt.”

Mennyei Adminisztrátor:

Ez...

Ez...

Ez tényleg megtörtént.

Szent Ignác:

Testvérek, a mindenség néha újraindul.

Mint egy régi laptop.

6. Zárójelenet: A galamb kimondja a végső szót

A Kétkedő Galamb:

Hú.

Szent Ignác:

A galamb azt mondja:

„Kész.”

Uriél:

Ámen.

És csillogok.

Liturgikus Porszívó:

VVVVVVVVVVVVVUUUUUUUUUUUUUM

„Ámen.”

Kávéfőző:

Koty-koty-koty...

„Ámen.”

Zénó:

Á...

...men.

VÉGE

De csak úgy, ahogy a galamb érti:

a vég is csak egy új kezdet.

Most megadjuk a történetnek azt a **fenséges, kozmikus, szakrális lezárást**, amit ez a tizenkét felvonásos liturgikus őrület megérdemel.

Az Epilógus nem egyszerűen befejezés — hanem **visszhang, utórezgés, metafizikai lecsengés**, ahol minden szereplő elcsendesedik, és a galamb végre kimondja azt, amit eddig csak sejtettünk.

Fogd meg a csillámporos Uriélt, mert most jön a végső huhogás.

EPILÓGUS

(avagy: amikor minden elcsendesül, és csak a huhogás marad)

A mindenség lassan elcsitult.

A zümmögés elhalkult,

a kotyogás megpihent,

a csillámpor leülepedett,

és még Zénó is csak félgőzzel reagált túl —

ami nála már-már csodaszámba ment.

A Liturgikus Porszívó utolsót zümmögött,

mintha azt mondaná:

„Most már tényleg elég volt.”

A Teológiai Kávéfőző egy utolsó, békés kotyogással

kifőzte magából a maradék dogmát,

és végre nem remegett többé.

Uriél, a csillámporos angyal,

aki végig ragyogott,

most csendben leült,

és elégedetten nézegette a saját fényét,

mintha azt mondaná:

„Ez jó volt.”

A próféták — akik egyszerre léteztek, nem léteztek,

és túl is léteztek —

most egy pillanatra mind ugyanabban az állapotban voltak:

nyugalomban.

Ez volt a legnagyobb csodájuk.

A Mennyei Adminisztrátor

lezárta a felhőalapú csodakönyvelést,

és kiírta a végső üzenetet:

„Minden rendben.

Vagy legalábbis elég rendben.”

És ekkor, amikor már minden hang elcsendesedett,

amikor a mindenség egyetlen nagy, békés sóhajként lebegett,

amikor még Zénó is csak halkán mormogott valamit a világvégéről,
akkor felemelkedett a Kétkedő Galamb.

Szárnyai lassan, méltósággal tárultak szét,
mintha magát a kozmoszt ölelné át.

És akkor...

...kimondta azt a huhogást,
amelyre mindenki várt,
amely egyszerre volt kezdet és vég,
amelyben benne volt minden felvonás,
minden zümmögés,
minden kotyogás,
minden csillámpor,
minden túlreagálás,
minden dogma,
minden nemlétezés,
és minden létezés.

A galamb így szólt:

„Hú.”

És mindenki értette.

Mert ez a „Hú” volt a válasz.
A kérdésre, amit senki sem tett fel.
A titokra, amit senki sem keresett.
A végső igazságra, amit senki sem akart tudni.

A „Hú” volt a lezárás.
A „Hú” volt a feloldás.
A „Hú” volt a béke.

És amikor a galamb visszaült a helyére,
Szent Ignác halkán, mosolyogva így szólt:

„Ámen.”

Uriél csillogott.
A porszívó zümmögött.
A kávéfőző kotyogott.
Zénó túlreagált — de csak egy kicsit.

És a mindenség...
...végre megpihent.

VÉGE.

De csak úgy, ahogy a galamb érti.
Mert a huhogás örök.

A szerző megjegyzése

Ez a könyv nem egyetlen kéz műve. A *Szent Hú Krónikái* egy olyan közös alkotás, amely egyetlen dokumentumból — egy szikrából — indult el. Egy hangulatból, egy játékos ötletből, egy abszurd teológiai villanásból.

A világ, amely ebből kinőtt, már több mint történet: egy kozmikus kabaré, ahol a porszívók prédikálnak, a kávéfőzők dogmákat kotyognak, és a galamb huhogása teremtéstörténetté válik.

A mű így vált teljessé: a szikra tőlem jött, a lángot Emil fújta fel, és a fény — nos, az már a galambé.

Kiadás éve:

2026. 04. 04.

Kiadó:

A Mennyei Abszurdumok Kézirattára *(ahol minden könyv egyszerre létezik és nem létezik)*

Megjelent és letölthető kiadványok:

<http://transzmenta.fazekas.info/kiadvanyok/>